

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a JUDr. Milana Podhrázkého, v právní věci žalobců **a) X X**, nar. xx. x. xxxx, bytem X, X a **b) X X**, bytem tamtéž, obou zastoupených Mgr. Kateřinou Bubeníkovou, advokátkou se sídlem Malá Štěpánská 1932/3, 120 00 Praha 2, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2014, č. j. 12428/14/5000-14104-703916 a ze dne 14. 5. 2014, č. j. 12412/14/5000-14104-703916, o předpisu úroku z prodlení daňových povinností na dani z příjmů fyzických osob podávajících přiznání za zdaňovací období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007,

t a k t o :

- I.** Žaloby se zamítají.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se dvěma samostatnými žalobami domáhali zrušení shora označených rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný jejich odvolání proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Středočeský kraj, Územní pracoviště v Nymburku (dále jen „správce daně“), ze dne 11. 11. 2013, č. j. 3763347/13/2118-24802-204682 a ze dne 9. 10. 2013, č. j. 3517359/13/2118-24802-204682, zamítl a napadená rozhodnutí potvrdil. Těmito rozhodnutími správce daně byly vydány podle ustanovení § 264 odst. 14 daňového řádu a podle ustanovení § 63 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, platební výměry na úrok z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007, na základě kterých byl žalobce a) vyrozuměn o

předpisu úroku z prodlení ve výši 2.407.293,- Kč a žalobkyně b) o předpisu úroku z prodlení ve výši 89.480,-Kč.

Usnesením ze dne 19. 8. 2014, č. j. 46 Af 11/2014-26, spojil soud řízení o obou žalobách, původně vedených pod sp. zn. 46 Af 11/2014 a 46 Af 12/2014, ke společnému řízení vedenému pod sp. zn. 46 Af 11/2014.

Obě žaloby obsahují shodně toliko jeden žalobní bod zpochybňující právní moc rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 30. 5. 2011, č. j. 1900/11-1100-203537, a č. j. 1903/11-1100-203537, jimiž byla zamítnuta odvolání žalobců proti doměření daně z příjmů fyzických osob za rok 2007 (dále jen „podkladová rozhodnutí“), na jejichž základě správce daně a žalovaný shledali u žalobců prodlení s úhradou daňové povinnosti a předepsali jim úroky z prodlení. Žalobci namítli, že jim tato rozhodnutí o doměření daně nikdy nebyla Finančním ředitelstvím v Praze doručena a proto nemohou být v právní moci. Uvedli, že dle sdělení žalovaného byla předmětná rozhodnutí doručována držitelem poštovní licence v listinné podobě. Tato rozhodnutí však do dispoziční sféry zmocněnce žalobců nevstoupila, neboť je nepřevzal. Vzhledem ke skutečnosti, že zmocněnec žalobců, daňový poradce X X, měl v době vydání podkladových rozhodnutí zřízenou aktivní datovou schránku typu „podnikající fyzická osoba“ podle ustanovení § 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) a Finanční ředitelství v Praze tak mělo povinnost doručit svá rozhodnutí právě do této datové schránky, nebylo možné uplatnit fikci doručení. Žalobci shrnuli, že jelikož podkladová rozhodnutí nikdy nenabyla právní moci, nemohla jim založit povinnost k úhradě daňové povinnosti a tedy ani nemohlo dojít k prodlení, za něž jim byl předepsán úrok.

Z výše uvedených důvodů navrhli žalobci soudu, aby zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věci k dalšímu řízení. Pro úplnost soud dodává, že žalobci zjevně nedopatřením navrhli v petitu zrušení rozhodnutí správce daně, nicméně s ohledem na řádné označení žalovaného i text celé žaloby je zřejmé, že brojí proti rozhodnutím žalovaného.

V písemných vyjádřeních k žalobám žalovaný uvedl, že dle jeho názoru nelze v řízení o příslušenství daně předepsaném v roce 2013 argumentovat nesprávným doručením rozhodnutí o odvolání proti dodatečnému vyměření daně, jíž se příslušenství týká, které bylo vydáno v roce 2011. Uvedl, že proti podkladovým rozhodnutím nebyla podána žaloba, a je s podivem, že zástupce žalobce, X X, jako daňový poradce, neučinil žádný úkon např. k vyslovení neúčinnosti doručení. Dále uvedl, že v plné moci pro X X ze dne 10. 2. 2011 není uvedena identifikace datové schránky, pouze je zvýrazněným písmem uvedeno sídlo daňového poradce v X, v ulici X, PSČ X. Na tuto adresu tedy Finanční ředitelství v Praze písemnosti doručovalo. Bylo na daňovém poradci, aby si během 10 dnů uloženou zásilku vyzvedl na poště, což neučinil. Uvedl, že Finanční ředitelství v Praze postupovalo správně, pokud nedoručovalo do datové schránky podnikající fyzické osoby X X - daňového poradce a zdůraznil, že X X neměl v té době povinnost mít zřízenou datovou schránku typu „daňový poradce“, navíc žádný takový typ datové schránky v té době ani neexistoval. Správce daně, resp. odvolací orgán tak neměl povinnost mu do datové schránky doručovat, neboť jak již bylo výše řečeno a jak vyplývá z Pokynu Generálního finančního ředitelství GFR D-7, do

datové schránky podnikající fyzické osoby mají být doručovány pouze písemnosti ve věci její vlastní daňové povinnosti, zatímco písemnosti vztahující se k činnosti daňového poradce mají být doručovány v listinné podobě. Z výše uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

Dne 11. 3. 2016 vydal zdejší soud rozsudek č. j. 46 Af 11/2014 – 40, kterým napadená rozhodnutí zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 Afs 63/2016-36, vyhověl a rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku NSS uvedl, že *„Jelikož zmocněnec žalobců nemohl mít v době doručování podkladových rozhodnutí zřízení datovou schránku určenou pro daňové poradce, nebylo povinností odvolacího finančního úřadu doručovat mu předmětné písemnosti do datové schránky typu „podnikající fyzická osoba“. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbyvá než konstatovat, že odvolací finanční úřad postupoval správně, doručoval-li podkladová rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu sídla zmocněnce žalobců. Z doručení založené ve správním spise přitom plyne, že zmocněnec byl z důvodu jeho nezastižení dne 31. 5. 2011 vyzván k vyzvednutí rozhodnutí a bylo mu zanecháno poučení o následcích v případě, že tak neučiní (viz § 44 odst. 4 a § 46 odst. 2 daňového řádu; srov. též přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2 Afs 69/2012 – 124). Jelikož si zmocněnec zásilku v úložní lhůtě nepřevzal, podkladová rozhodnutí je nutno považovat za doručená uplynutím desátého dne od uložení zásilky, tj. dne 10. 6. 2011 (viz § 47 odst. 2 daňového řádu). Nad rámec uvedeného zdejší soud dodává, že z doručení navíc plyne i to, že zásilka byla dne 13. 6. 2011 vložena do zmocněncovy schránky (§ 47 odst. 5 daňového řádu), který se tak s jejím obsahem mohl seznámit“.*

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Na základě provedené kontroly mj. daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007, byla žalobcům dodatečně vyměřena daňová povinnost ve výši 4.221.184,- Kč žalobci a) a 116.240,- Kč žalobkyni b). Proti dodatečným platebním výměrům č. j. 27566/10/053912204682 ze dne 24. 3. 2010 a č. j. 39195/10/053912204682 ze dne 15. 4. 2010 byla podána odvolání. Finanční ředitelství v Praze vydalo rozhodnutí o odvolání č. j. 1900/11-1100-203537 a č. j. 1903/11-1100-203537 ze dne 30. 5. 2011, kterými změnilo doměřenou daň na částku 3.128.480,- Kč pro žalobce a) a částku 116.304,- Kč pro žalobkyni b), splatnou podle ustanovení § 143 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, v náhradní lhůtě, a to do 15 dnů ode dne doručení uvedených rozhodnutí.

Správce daně vydal dne 11. 11. 2013 a 9. 10. 2013 podle ustanovení § 264 odst. 14 daňového řádu a podle § 63 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSDP), platební výměry na úrok z prodlení úhrady daňových povinností na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007, kterými byl žalobce a) vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení ve výši 2.407.293,- Kč s tím, že rozdíl mezi celkovou výší úroku z prodlení (2.407.293,- Kč) a již sděleného úroku z prodlení (2.155 986,- Kč) činí 251.307,- Kč a žalobkyně b) byla vyrozuměna o předpisu úroku z prodlení ve výši 89.480,- Kč s tím, rozdíl mezi celkovou výší úroku z prodlení (89.480,- Kč) a již sděleného úroku z prodlení (80.137,- Kč) činí 9.343,- Kč.

Proti těmto platebním výměrům podali žalobci odvolání, která žalovaný napadenými rozhodnutími zamítl a platební výměry správce daně potvrdil. V odůvodnění svých rozhodnutí uvedl, že zákon o elektronických úkonech umožňoval v daném období zřídit daňovému poradci nebo advokátovi na jeho žádost datové schránky, a to typu „podnikatelské fyzické osoby“ a „fyzické osoby“. Tento zákon však v daném období neumožňoval zřídit typ datové schránky „daňový poradci“. Generální finanční ředitelství vydalo pokyn řady č. D 7 týkající se postupu správců daně při doručování prostřednictvím datových schránek, který je zveřejněn na internetových stránkách finanční správy. Z uvedeného pokynu vyplývá, že pokud má daňový poradce (osoba uvedená v ustanovení § 4 odst. 3 zákona o elektronických úkonech) zřízenou pouze datovou schránku „podnikající fyzické osoby“, správce daně bude do této datové schránky doručovat písemnosti ve věci jeho vlastní daňové povinnosti daňového poradce. Písemnosti vztahující se k jeho činnosti daňového poradce (tzn. jakožto zástupci daňového subjektu v daňovém řízení) bude doručovat v listinné podobě dle § 43 a § 44 daňového řádu.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pro přehlednost soud nejprve připomíná, že v případě „podkladových rozhodnutí“ byl správcem daně Finanční úřad v Nymburku a odvolacím správním orgánem Finanční ředitelství v Praze. V důsledku změn v organizaci orgánů finanční správy od 1. 1. 2012 pak v případě napadených rozhodnutí je správcem daně Finanční úřad pro Středočeský kraj a odvolacím správním orgánem Odvolací finanční ředitelství.

Skutkové otázky jsou mezi účastníky nesporné. Je nesporné, že zmocněnec žalobců, daňový poradce X X, měl v době vydání podkladových rozhodnutí zřízenou datovou schránku typu „podnikající fyzická osoba“ (§ 4 zákona o elektronických úkonech). Rovněž je nesporné, že obě podkladová rozhodnutí byla zmocněnci žalobců doručována prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, přičemž ani v jednom případě nebyla zmocněncem žalobců převzata.

Spornou otázkou mezi účastníky je, zda mělo Finanční ředitelství v Praze povinnost doručovat podkladová rozhodnutí do datové schránky zmocněnce žalobců. K této otázce se vyjádřil NSS ve svém zrušovacím rozhodnutí, ve kterém uvedl, že nebylo povinností odvolacího finančního úřadu doručovat mu předmětné písemnosti do datové schránky typu „podnikající fyzická osoba“. Rovněž uvedl, že podkladová rozhodnutí je nutno považovat za doručena dnem 10. 6. 2011. Vzhledem k tomu, že krajský soud je závěry NSS vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), shrnuje, že podkladová rozhodnutí byla zmocněnci žalobců řádně doručena a jsou tedy pravomocná. Žaloba proto není důvodná.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch.

Žalovanému pak náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. června 2017

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost: Alena Léblová